

РЕШЕНИЕ

№ 9299

гр. София, 19.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 19.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **4518** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК..

Образувано е по жалба на „ЮРЪП МОБАЙЛ“ ЕООД [населено място], ЕИК[ЕИК], чрез адв.Н. К. от ВАК, срещу Ревизионен акт № Р-22002222000820-091-001 от 07.11.2022 г., потвърден в оспорената му част на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди м.09.2020г. и м.10.2020г. с Решение № 230/17.02.2023г. на директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП С...

Жалбоподателят оспорва ревизионният акт като незаконосъобразен, издаден при неправилно тълкуване и приложение на материалния закон, тенденциозно тълкуване на факти и доказателства и в нарушение на задълженията на органите по приходите по чл.3 от ДОПК. Конкретно твърди, че органите по приходите не са доказали наличието на предпоставките по чл.96 ал.1 във вр. с чл.102 ал.4 от ЗДДС, като не са съобразили, че от страна на дружеството е подадено заявление за регистрация по ДДС на 09.09.2020г. въз основа на което дружеството е регистрирано с Акт за регистрация ЗДДС № 220422002904729/23.09.2020г.., като не е налице служебно регистриране от органите по приходите. Позовава се на тълкуването в Решение № 8/30.06.2020г. по конституционно дело № 14/2019г., според което нормата на чл.102 ал.4 от ЗДДС не може да намери приложение в хипотеза на подадено то задълженото лице заявление за регистрация по ЗДДС, а в условията на евентуалност, ако същата е приложима, това би следвало да бъде само за периода на забава при подаване на заявлението, която в конкретния случай е от един ден. Моли за отмяна на ревизионния акт в оспорената му част, потвърдена с решението на ДОДОП.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и представлява.

Ответникът – Директорът на дирекция „ОДОП“ - С. при ЦУ на НАП се представлява от юрк. Г., който оспорва жалбата, моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия №Р-22002222000820-020-001 от 18.02.2022 г., връчена на 07.03.2022 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22002222000820-020-002/01.06.2022 г., издадени от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“, в дирекция „Контрол“, при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „ЮРЪП МОБАЙЛ“ ЕООД за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 01.08.2020 г. до 31.10.2020 г. Възложената ревизия е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК, в изпълнение на Решение № 198/04.02.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С..

За резултатите от ревизията е издаден Ревизионен доклад №Р-22002222000820-092-001/04.10.2022 г. Срещу ревизионния доклад е подадено възражение, вх. №53-00-2341/27.10.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С.. Доводите във възражението са приети за неоснователни от органите по приходите.

Ревизията приключва с Ревизионен акт № Р-22002222000820-091-001/07.11.2022 г., издаден от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“, при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и М. И. К., на длъжност главен инспектор по приходите, при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, връчен на 24.11.2022 г.

С ревизионния акт, на основание чл. 102, ал. 4 от ЗДДС, във връзка с чл. 96, ал. 1 и чл. 67, ал. 2 от ЗДДС на дружеството е начислен данък върху добавената стойност общо в размер на 421 605,30 лв. и лихви за забава в размер на 87 361,39 лв. за извършени продажби на мобилни телефони и аксесоари за тях, през данъчните периоди м. 09.2020 г. м. 10.2020 г.

В хода на ревизията е установено, че „ЮРЪП МОБАЙЛ“ ЕООД е вписано в Агенцията по вписванията на 03.07.2020 г. Дружеството се представлява и управлява от М. Н. А.. Дружеството е регистрирано с капитал 20,00 лв., а негов едноличен собственик е „ЛАЙФ ЕСЕНШЪЛС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Дружеството е регистрирано по ЗДДС, считано от 09.10.2020 г. Регистрацията е задължителна по смисъла на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с реализиран облагаем оборот, надхвърлящ сумата от 50 000,00 лв.

През периода, попадащ в обхвата на ревизията, основната дейност на задълженото лице е продажба на мобилни устройства и аксесоари, осъществяване на посреднически услуги и електронна търговия.

Предмет на установяване в хода на проведеното ревизионно производство, приключило с оспорения ревизионен акт, съобразно указанията, дадени в Решение № 198/04.02.2022г. на директора на Дирекция ОДОП, с което е отменен предходния РА

№ Р-22220221000964-091-001/08.11.2021г. и преписката върната за издаване на нова заповед за извършване на ревизия, е конкретната дата, на която реализираният от „ЮРЪП МОБАЙЛ“ ЕООД облагаем оборот е превишил предвидения в чл. 96, ал. 1 от ЗДДС праг за задължителна регистрация по закона в размер на 50 000,00 лв., както и точният му размер към датата на регистрация /09.10.2020 г./ и след това, съгласно изискванията на чл. 102, ал. 4 от ЗДДС.

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане, в хода на ревизията са изготвени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22002222000820-040-001/18.02.2022 г. и №Р-22002222000820-040-002/01.06.2022 г. Дружеството не е представило изисканите документи и писмени обяснения.

С Протокол №Р-22002222000820-П.-001/26.09.2022 г. към преписката са присъединени документи, събрани в хода на предходната ревизия на „ЮРЪП МОБАЙЛ“ ЕООД, приключила с РА №Р-22220221000964-091-001/08.11.2021 г. Предприетите в хода на ревизията процесуални действия са описани в констативната част на РД, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от РА.

Доколкото ревизираното дружество не е представило исканите му документи и писмени обяснения, органите по приходите са приели като единствени доказателства, относими към проведеното ревизионно производство, приобщените материали от предходната ревизия на дружеството. Касае се за копия на фактурите, издадени от „СПИДИ“ АД, ЕИК[ЕИК] с предмет на доставка - „месечно плащане за куриерски услуги по договор 103546 - Ю. М. ЕООД“, справка за изпратени стоки чрез куриерското дружество, извлечение от електронния касов апарат с фискална памет /ЕКАФП/ на дружеството, банкови извлечения за получени плащания, в т.ч. по сметка Е [банкова сметка] в платежната платформа PaySera LT, UAB – дружество за електронни пари, както и договор от 19.08.2020 г., сключен с „УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК].

Установено е при ревизията, че дейността на дружеството е покупко-продажба на мобилни телефони. Мобилните телефони се закупуват от дилърски компании в Европа, като се доставят с D., T., UPS, а управителят на дружеството лично доставя поръчаната стока на клиентите. Разплащанията се извършват по банков път, а конкретната доставка се транспортира с лично МПС на управителя на дружеството М. А..

При ревизията е установено и, че съгласно представения договор за финансиране на продажба на стоки жалбоподателят, в качеството си на кредитен посредник, извършва продажба на стоки чрез онлайн канал за продажба, като „УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД осигурява целевото финансиране на клиентите на кредитния посредник за покупката на стоките. По всички одобрени от „УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД и усвоени от клиента договори, „УНИКРЕДИТ КЪНСЮМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД се задължава да заплати на кредитния посредник /в случая ревизираното дружество/ цялата сума на стоките, закупени от клиента чрез кредитния продукт, която е равна на стойността във фактурата, издадена от кредитния посредник, минус сумата на участието на самия клиент /първоначална вноска, документирана с касова бележка/.

При ревизията, органите по приходите са определили размера на реализирания от жалбоподателя облагаем оборот (таблица на стр.5 от РД) като сумарния оборот за ревизирания период е в размер на 236 496,50 лв.

Във връзка с правилното определяне на конкретната дата на която ревизираното дружество е превишило предвидения в чл. 96, ал. 1 от ЗДДС праг за задължителна регистрация по закона в размер на 50 000,00 лв., както и точният му размер към датата на регистрация, съобразно указанията в отменителното решение на ДОДОП е установено, че за 28.08.2020г. дружеството е реализирало оборот от 8604,74 лв., за 31.08.2020г. реализирания оборот е 18 370,85 лв. и за 01.09.2020г. реализираният оборот е в размер на 68 637,21 лв. При определянето на тези стойности органите по приходите са сумирали оборота от продажби на дребно по ФУДВ с НАП, постъпленията от продажби на дребно на ФЛ и ЮЛ, съобразно данните от платежната платформа П., постъпленията от продажби чрез куриерска фирма С. и постъпленията от продажби чрез посредника „УНИКРЕДИТ КЪНСИОМЪР ФАЙНЕНСИНГ“ ЕАД. Установено е, че до 31.08.2020г. включително, реализираният оборот е в размер на 26 975,59 лв. На 01.09.2020г., с превод от „С.“, при ревизираното дружество са постъпили суми в размер на 56 899,46 лв., с което е надхвърлен оборота от 50 000 лв. и дружеството подлежи на регистрация по реда на чл.96 ал.1 от ЗДДС в 7-дневен срок, който изтича на 08.09.2020г. В този срок от ревизираното дружество не е подадено заявление за регистрация.

Поради това, за реализирания оборот на 01.09.2020г. ревизираното дружество е определено, че дължи ДДС в размер на 9483,24 лв.

За останалия период от 02.09.2020г. до 30.09.2020г. е реализиран общ оборот от 1 811 854,96 лв., за който не е начислен ДДС и същият е дължим в размер на 301 975,83 лв.

За данъчен период м.10.2020г. реализирания от дружеството общ оборот е в размер на 660 877,36 лв., за който органите по приходите са установили неначислен и дължим ДДС е в размер на 110 146,23 лв.

Съгласно чл. 102, ал. 4 от ЗДДС за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите по чл. 96, ал. 1, изречение второ от ЗДДС, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 50 000,00 лв. от датата, на която е надвишен оборотът до датата, на която е регистрирано от органа по приходите или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация. Посочено е, че се дължи данък за облагаемата доставка, с която е надхвърлен облагаемият оборот.

Жалбоподателят е регистриран по реда на ЗДДС на 09.10.2020 г. и е дерегистриран на 16.02.2021 г., като за периода от неговата регистрация до края на ревизирания период 31.12.2020 г. не е подавал справки-декларации по ЗДДС. Установено е, че за м. 11.2020 г. и м. 12.2020 г. дружеството няма реализиран оборот от продажби.

При така установената фактическа обстановка и на основание чл. 102, ал. 4 от ЗДДС и чл. 67, ал. 2 от с.з. с РА за данъчен период м. 09.2020 г. е начислен ДДС в размер на 311 459,07 лв. върху сумата от 1 868 754,42 лв. На същото правно основание за данъчен период м. 10.2020 г. е начислен ДДС общо в размер на 110 146,23 лв. върху реализирания оборот в размер на 660 877,36 лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок за оспорване и е допустима.

Разгледана по същество се явява неоснователна.

РА е издаден от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила.

Същият е мотивиран, а органите по приходите са приложили правилно материалния закон.

Според чл. 96, ал.1 от ЗДДС в относимата редакция (Изм. - ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 01.01.2018 г., доп. - ДВ, бр. 96 от 2019 г., в сила от 01.01.2020 г.), всяко данъчно задължено лице, с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. Когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, лицето е длъжно да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът.

Съгласно чл.102, ал.4 от ЗДДС (Нова - ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 01.01.2018 г.) за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите по чл. 96, ал. 1, изречение второ, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 50 000 лв., от датата, на която е надвишен оборотът, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите, или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация. За облагаемата доставка, с която се надхвърля облагаемият оборот, се дължи данък. Лицето дължи данък и за получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя, и за облагаемите вътреобщностни придобивания, осъществени през този период.

Съдът намира че материалният закон е приложен правилно от органите по приходите. Както е посочено и в жалбата срещу ревизионния акт, разпоредбата на чл. 102, ал. 4 от ЗДДС е предмет на конституционно дело № 14/2019 г., като с Решение № 8 от 30.06.2020 г. Конституционния съд на Република България е отхвърлил искането на Висшия адвокатски съвет за установяване на нейната противоконституционност. Без значение за данъчното облагане е обстоятелството, че данъчнозадълженото лице само е подало заявление за регистрация по ЗДДС, макар и след изтичане на 7-дневния срок по чл.96 ал.1 от същия закон, а не е регистрирано служебно от органите по приходите. Принципното положение е, че е данъчнозадълженото лице е длъжно да се регистрира по ЗДДС, когато достигне облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период, не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец. Това задължение лицето следва да изпълни в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, като подаде заявление за регистрация по този закон. Тъй като е възможно този праг да бъде достигнат много по-бързо, законодателят, с изменението на ЗДДС (Изм. - ДВ, бр. 97 от 2017г., в сила от 01.01.2018г.) предвижда, когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, за лицето възниква задължение да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът.

Съдът споделя виждането, че въвеждането на горните разпоредби и прилагането им цели да неутрализира ефекта от недобросъвестното поведение на нерегистриралите се лица.

По така изложените съображения, съдът намира, че органите по приходите правилно са приложили материалния закон, доколкото е доказано, че са налице предпоставките на чл. 102, ал. 4 от ЗДДС, при което правомерно е начислен данъка за данъчен период м. 09.2020 г., м. 10.2020 г.

При закъснение с регистрацията по ЗДДС данъчнозадълженото лице не може да черпи

по-благоприятни последици от своето неправомерно поведение, само защото регистрацията му е била извършена въз основа на негово заявление, а не "служебно". Съответно, не може да бъде споделена тезата, развита от оспорващото дружество, че носител на задължението за данък по чл. 102, ал. 4, изречение второ от ЗДДС, може да бъде само лице, регистрирано по ЗДДС по инициатива на органа по приходите. Независимо, че регистрацията на ревизираното дружество е извършена въз основа на подаденото от самото дружество заявление, то след като заявлението за регистрация не е било подадено в срок от задълженото за това лице, то същото дължи данък за облагаемите доставки в хипотезата по чл. 102, ал. 4 от ЗДДС. От значение за регистрацията по ЗДДС е достигането на конкретен оборот, който законодателно е определен на 50 000 лв. и свързано с него задължение за регистрация. При неизпълнение на това задължение в срок е предвидено начисляване на ДДС върху сделката, с която се формира оборота.

По изложените съображения оспореният РА е законосъобразен, не са налице основания за неговата отмяна, поради което жалбата срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

Предвид изхода на спора, в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 24 919 лв., на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, определено съобразно чл. 8 ал.1 във вр. с чл.7, ал. 2, т. 6 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

Водим от горното, Административен съд София-град, 66-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЮРЪП МОБАЙЛ“ ЕООД [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22002222000820-091-001 от 07.11.2022 г., потвърден в оспорената му част на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди м.09.2020г. и м.10.2020г. с Решение № 230/17.02.2023г. на директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП С., с който на основание чл. 102, ал. 4 във вр. с чл.96 ал.1 и чл. 67, ал. 2 от ЗДДС е начислен ДДС в размер общо на 421 605,30 лв. и лихви за забава в размер на 87 361,39 лв.

ОСЪЖДА „ЮРЪП МОБАЙЛ“ ЕООД [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 24 919 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: